

РЕШЕНИЕ

№ 752

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Геновева Йончева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11533** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от М. Х., гражданин на Федерална Република Германия, срещу решение № 2895 от 19.06.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, постановено по НАХД № 5720/2023 г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система /ЕФ/ серия К № 4937143, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът не е извършил обективна и всестранна проверка на фактите и не е обсъдил в цялост възраженията срещу ЕФ. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспорения ЕФ.

В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не се представлява в съдебно заседание. В представени писмени бележки, чрез юк А. развива съображения за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 26.05.2021 г., в 10.37 ч., в [населено място], на бул. История Славянобългарска, срещу № 4, с посока на движение от бул. Р. към ул. Каменоделска, при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, е установено и заснето с АТСС С. М2, № MD1192, превишение на скоростта, извършено с товарен автомобил „Л. Ровер Р. Ровер Спорт“, с рег. [рег.номер на МПС], движещо се с превишена скорост от 47 км./ч., с приспаднал толеранс от 3% - нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

За нарушението е направен снимков материал – клип № 4937143.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на „Архолп“ ЕООД, с представител М. Х..

Представителят на дружеството М. Х. не е представил декларация по чл. 188 от ЗДвП. Представени са доказателства – решение за одобрен тип уреди за измерване № 558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017 г. на ДИМ на Република Х. и извадка от Регистър на вписаните средства за измерване към БИМ, протокол № 3-С-ИСИС/12.02.2021 г. от проверка на средство за измерване № MD1192, със срок на валидност една година, от които се установява, че техническото средство е преминало преглед за техническа годност на 12.02.2021 г., с 12-месечен срок на валидност.

ЕФ е връчен на жалбоподателя на 17.03.2023 г.

Представени са по делото ежедневна форма на отчет за дата 26.05.2021 г., от която се установяват служителите, поставили АТСС на проверявания участък.

Представен е протокол от използване на АТСС на дата 26.05.2021 г. и място на контрол, както и снимков материал от контролираното място.

Представена е заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи, с която е утвърден образец на ЕФ.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 2895/19.06.2023 г., постановено по НАХД № 5720/2023 г., с което е потвърдил ЕФ серия К № 4937143, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на М. Х., гражданин на Ф., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 2895/19.06.2023 г., постановено по НАХД № 5720/2023 г., с което СРС е потвърдил ЕФ серия К № 4937143, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на М. Х.,

гражданин на Ф., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от М. Х., допустима жалба.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че с лекия автомобил на касатора е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 97 км./ч., при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал

контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 4937143, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушенията относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост над 40 km/h, нарушителя се наказва с глоба от 600 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложено на жалбоподателя наказание е определено в предвиден за това размер от 600 лв., поради което невъзможно е намаляването на наказанието. В разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при

определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Предвидено е, че заменянето на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

Не са налице и твърдените от касатора нарушения на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от същата предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332р-27716/27.05.2021 г. по надлежен начин, чрез посочване на мястото за контрол, което съвпада с цитираното в ЕФ такова, посочката на движение, че има пътни знаци за ограничение, посочен е номера на служебния автомобил, върху който е монтирана камерата, начало и край на работа на техническото средство, както и лицето, извършило проверката. В процесния случай, контролният орган е приложил и снимка, от която е видно, че АТСС е монтирано в МПС, временно разположено на пътя и работи на автоматичен режим, без човешка намеса.

Неоснователно е и възражението, че не може да се установи, че именно жалбоподателя е извършил нарушението. Съгласно чл. 188 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай, жалбоподателят е законен представител на юридическото лице, собственик на процесния автомобил. В ЕФ му е указана възможността на основание чл. 189, ал. 5 от ЗДвП да подаде писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението. Същият е имал възможност в 14-дневен срок да заяви това, в случай че друго лице е управлявало заснетия лек автомобил, но тъй като това не е сторено, наказанието правилно е наложено на собственика на автомобила, чието скорост е засечена.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал товарния автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния

акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от
ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2895/19.06.2023 г., постановено по НАХД №
5720/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.